

La setmana dels tres dijous

La saviesa popular deixa per a LA SETMANA DELS TRES DIJOURS totes aquelles coses que se suposa mai han de tenir efecte, ja que és un impossible que es trobin tres dijous en una sola setmana. No obstant, la història registra un fet que va motivar es trobessin tres dijous junts, el que va donar lloc a fortes discussions entre la gent il·lustrada d'aquella època.

Cap a les acaballes de l'Edat Mitjana, quan els medis de viatjar eren molt primitius encara, va oferir-se un premi al que s'atrevis donar la volta al món en un any. Dos aspirants al premi van presentar-se, els quals van convenir sortir en un mateix dia, anant un envers l'Orient i envers l'Occident l'altre, de fàcil que l'un havia d'arribar al punt de sortida, o sigui París, pel mateix indret que l'altre havia sortit, i viceversa, un any just després de la marxa, en un dia que s'esqueia en dijous.

Els dos rivals van efectuar la respectiva travessia sofrint, com és natural, totes les peripècies pròpies d'un viatge tan llarg en aquell temps per països incivilitzats. I tingueren molta cura en anar calculant bé el temps que hi invertien, puix, si no, no guanyarien el premi.

Els organitzadors esperaven també amb ànsia l'arribada dels intrèpids viatgers, especialment quan s'acostava el dia de comparèixer. Mes ni l'un ni l'altre van arribar el dia precis que s'havia convingut. L'un, el que va sortir per Orient, va arribar un dia abans, dimecres; l'altre, el que va sortir per Occident, un dia més tard, divendres.

Però tots dos creïen amb la més gran fermesa que eren víctimes d'un engany. Perquè si havien sortit els dos en un mateix moment de París i cada un d'ells tenia la seguretat absoluta d'haver invertit en el viatge 365 dies justos, no podia admetre, el primer, que fos dimecres el dia que arribava, puix, segons els seus càlculs, havia d'ésser dijous; ni podia admetre, el segon, que arribés en divendres, quan pels seus comptes sabia amb certesa que s'esqueia en dijous el dia de la seva arribada.

El conflicte era gran; els homes més eminents d'aquell temps es trobaven davant d'un misteri insoluble. L'explicació única que va donar-s'hi, fou la de que aquella setmana havia tingut tres dijous.

Més tard, els progressos de la ciència vingueren a esclarir l'enigma i explicaren el per què, havent sortit el Sol el mateix nombre de vegades, els dos viatgers, després d'haver donat la volta al món, en direcció oposada, es portessin una diferència de dos dies.

Ja és sabut que pel moviment de rotació de la Terra, aquesta gira d'Oest (Occident) a Est (Orient). Els pobles més orientals veuen el sol primer que els pobles occidentals. Així, quan pels habitants d'un meridià X, són les dotze del dia, per als habitants del meridià distant 90 graus, o sis hores de diferència de longitud oriental, seran les sis de la tarda, mentre que per als habitants del meridià situat a la banda oposada, a 90 graus o sis hores de longitud occidental, seran les sis del matí, això és, que falten encara 6 hores per a passar el sol pel seu meridià.

Per consegüent, si un observador surt d'un lloc A, i s'allunya d'ell envers Orient, o sigui per la banda que surt el Sol, tant com més avanci, notarà que el Sol cada dia apareix més d'hora, a l'extrem de que per cada 15 graus de longitud que camini, trobarà el Sol una hora més aviat que en el lloc A. Com que l'esfera terrestre està dividida en 360 graus o meridians, quan els hagi

seguit tots, que ja haurà donat la volta al món, l'observador arribarà al lloc de partida amb un avenç de 24 hores sobre la que sigui en aquell lloc, de manera que per a ell, regint-se pels dies i nits que haurà anotat en el seu dietari de viatge, haurà passat un dia més que no pas per als habitants que no s'han mogut del lloc A.

I si, pel contrari, l'observador s'allunya envers Occident, o sigui per la banda que es pon el Sol, tant com més avanci, notarà que els dies se li fan més llargs, que passen de les 24 hores, i que el Sol cada dia es pon més tard, fins que a l'últim, en arribar al lloc A, es trobarà en que aquí ha passat ja un dia més dels que ell porta anotats.

Així s'explica que els nostres dos viatgers, havent anotat en els respectius dietaris que havien transcorregut 365 dies i 365 nits, l'un arribés un dia massa aviat al punt de sortida i l'altre un dia massa tard.

Natural, doncs, que per al primer era DIJOURS el dia que va arribar a París; l'endemà era DIJOURS per als habitants d'aquesta capital; i l'endemà següent era DIJOURS per a l'altre viatger.

Heu's aquí LA SETMANA DELS TRES DIJOURS.

Arxiu Casulà

Llegeix Olot?

Es una pregunta llençada al vent. Es una d'aquestes preguntes que no es contesten amb quatre mots, fent teoria, sinó que els fets ens les contesten a crits, silenciosos i monòtons com la remor de les onades.

Molts, segurament, en veure aquest comentari, giraran full i passaran de llarg, amb la mateixa indiferència que es fumen un cigar, van a donar volts o s'empassen els programes de la tele. Ens fan massa preguntes i en contestem massa poques. Aquesta serà potser una més al piló.

Prescindint d'això, anem al gra. La qüestió és si a Olot es llegeix o no es llegeix. Apoiant-nos en estudis a fons, sobre el mercat del llibre en general, hem d'ésser pessimistes. No hi posaré tants per cent, perquè no crec que hi facin falta. Però sí diré que es venen pocs llibres; i si al baix percentatge de gent que no compra llibres, hi afegim el dels que en compren i no els llegeixen, ens quedem amb molt poca gent que realment es dediqui a la lectura.

Pocs són els que compren assíduament i menys els que per necessitat espiritual, algun llibre. I a l'extrem del realisme, diré encara que moltes vegades interessa més l'aspecte extern del llibre, que el seu contingut.

Però, no es desanimi l'escàs lector d'aquest comentari; no som pessimistes, i ho demostrarem. Dic això, i dic "som", perquè el grup olotí de SOLC, moviment de joves inclòit al escoltisme, hem decidit demostrar-nos l'evidència d'aquests estudis del mercat del llibre; i Déu faci que no es demostri.

Dissabte i diumenge, a més del dia de Sant Jordi, instal·larem al Firal, una venda de llibres catalans, commemorant la tradicional Festa de Sant Jordi, i intentant promocionar així la literatura catalana, tan nostra i que comença a florir.